

Adresa k objednavce léků:

John Lee

Ainsworths, 40-44 Highst,

Caterham, Surrey, England. Fax: 44 1883 344 602, tel.: 44 1883 340332

Pošle léky bez daně. 1 lék asi 3 libry. Je potřeba specifikovat balení léku: 1gram = 8 tableť, 7g = 50 tableť. Stačí prý 1g na delší dobu. Léky je možno požadovat i v granulích. 1g = 1000 maličkých granulek).

(adresa lékárny Ains. v Londýně: **Ainsworths Homoeopathic Pharmacy, 36 New Cavendish Street, London W1M 7LH.**)

Další dobrá lékárna: **Helios Homoeopathic Pharmacy, 97 Camden road, Tunbridge Wells, Kent TN1 2QR, England, tel.: 44 0892 53 63 93.**

adresa indického nakladatelství, které př. vydalo Hahn. knihu Chronic diseases (Chron. choroby). (Knihy jsou levnější než v Anglii). **Jain Publishers PVT.LTD. , 1921 Sreet no. 10, Chuna Mandi Paharganj, New Delhi 110 055, India.**

Zkratky: *H: Hahnemann*

O: Organon

J.L.: John Lee

A: výrobce léků Ainsworths

Homeopatický lék je možno vyrobit úplně ze všeho. Z plynů, rentgen. záření, min. látek, zvířat, exkrementů, moče, spermatu, ovoce (je-li dotyčný na určitý druh alergický např.) Zadá –li si u A. zákazník, že chce vyrobit lék z toho a toho, vyrobí ho.

(Nedávno vytvořila skupina homeopatů, zabývajících se mimosmyslovým vnímáním lék z duhy. Soustředili mysl na duhu a svedli to do lahvičky.)

Nosody: léky připravené z patologických tkání

Sarkody: kousky zdravých tkání, většinou lidských – z plic, žaludku, apod.

Imponderabilia: léky, nespádající do žádné z těchto kategorií- rentgen, magnetický pól, apod. (J.L. dělal loni proving léku Krypton u J. Sherra.) Léky z plynů se dělají tak, že vzduch se žene v bublinkách do etanolu nebo vody.

A. mají 3 500 léků, z toho 3000 se používají zřídka. 40% používaných léků je z rostlin, 30% z minerálů. Pro léky o vyšší potence než 200 už potřebují přístroj – jinak by to trvalo týden- striktně se drží pravidel, která stanovil Hahnemann. Nižší potence dělají ručně. (Když se opaříš a dáš to opařené pod teplou vodu, už ta teplá voda je hom. lék).

Nyní se dělají výzkumy hom. léků- ve Francii, i u A. V posl. 20 létech rozvoj hom. farmacie v Británii i např. na Novém Zélandě.

(J.L. nikdy nepoužíval Boiron vyšší potence – nic o nich neví. Nižší jsou dobré, mají vynikající matečné tinktury, někdy od nich některé kupují . V Ainsw. dělají dynamizování podle Kenta, nárazem o podložku. V Boironu ne, tam se to strojově šejkruje. To je to, co se jim vyčítá. Ale Boiron je tak velká firma, že by to velké množství ručně nezvládli. Další dobrá lékárna je Helios.)

V poslední době je v Anglii velký rozvoj podávání léků v **LM potencích**. Stávají se z mnoha důvodů stále populárnějšími. J.L. je také používá. (O LM viz dále v textu). Nejsou pro každého, poznáš to při vývoji případu.

Hahnemann o LM píše v 6. vydání Organonu – toto vyšlo u nás. 6. vydání vyšlo až po smrti Kenta, Allena, apod, vůbec o existenci LM nevěděli. (H. manželka dlouho odmítala toto 6. vydat, 5. vyšlo 1833).

Léky: většinou je chtějí lidé v tabletách, jedna váží asi 100 mg. Je to 80% laktózy, 20% sacharózy a 1% pojidla – magnesium stearát. Jsou navlhčené lékem. Taky pilulky – kulaté kuličky z cukru- Boiron. Různé velikosti. Okolo 98% cukru, 2% kukuřič. škrobu. Nebo jsou léky tekuté.

§264 *O: Homeopaté by si měli sami pro sebe zjistit, že léky, které používají, jsou pravé. (H. nedůvěřoval lékárníkům své doby...)*

§265,271 *lék by si měl připravovat sám homeopat a léky by měly být zadarmo.*

§270,264,266- 271,247-8 – přečíst. *Kniha Chronické choroby- jak se vytvářejí léky v poslední kapitole je popis. Je to poslední kniha před vydáním 6. vydáním Organonu. V 5. vydání je popis, jak si H. vyráběl mateřské tinktury. Nasekal rostlinu a k vytlačené šťávě přidal stejnou část alkoholu – př. Celendula. K rostlinám obsahujícím esenciální oleje, pryskyřice či sliz přidával dvojnásobné množství alkoholu – aby tinktura nebyla příliš hustá, aby se nekazila. Byl to 90% alkohol.*

V.MM pura- popisuje části léků, které používal.

Příprava mateřské tinktury:

1. Je důležité vzít **čistou a čerstvou rostlinu**, rostoucí nikoli u cesty. (Př. Arnika rostoucí na horách př. v Jeseníkách, je méně znečištěna) V lékopise- farmakopéji- např. něm, angl. je popsáno, kterou část rostliny je potřeba k výrobě léku vzít. Někde kořen, někde květ, někde je to celá rostlina. Musí být omyta i s kořeny a odumřelé nebo poškozené části musí být odstraněny. Rostlina se sbírá v době, popsané v lékopise.

2. Rostlina se dá **do mlýnku** nebo snad i odšťavňovač může být použit. (Vše musí být čisté, beze stop jiných látek). Rostlina se tam dává vertikálně. Nasekaná masa se šťávou jde přes sítko, které nesmí být moc jemné. Šťáva nebude úplně čistá – jako zelené bláto, kašička. Musí se to dělat dost rychle, aby rostlina nevadla, neodumírala. Pak **se přidá alkohol s vodou**- množství je opět popsáno v lékopise. Bereme přitom také v potaz procentuální množství vody v rostlině. Pak se to dá do sklenice z **tmavého skla**. Je to speciální – neutrální sklo. Z normálního se totiž uvolňuje sodík. (Ale H. měl své léky v normálním skle a nic se nestalo). Tinktury i homeopatické léky jsou velice citlivé na světlo. Léky ve skleničkách proto musí být zavřené v krabici. (Boironky nemusí, ale lépe je mít je schované).

Z německého lékopisu, jehož pravidla následují u A. je vzorec:
$$\frac{M \times D}{100} = E$$

M= váha rostliny v kg

D= množství vody v rostlině

E= hmotnost alkoholu, která má být přidána

Množství vody v rostlině zjistíte tak, že odvážíte např 5g rostliny, dáte do pece 60-70°horké na 4 hodiny a zvážíte znovu.

Říká se tomu ztráta při sušení. U rostlin se slizem, pryskyřicí či oleji to je stejný vzorec, jen 2x M xD.

Procenta přidaného alkoholu se u každé rostliny různí, podle něm. lékopisu buď 30, 43 nebo 63%.

V normální, t.j. nefarmaceutické praxi, pokud se používá jiný obsah alkoholu, ještě pořád to může být dobrá tinktura. On sám, když chtěl dělat Calendulu, nebyl by tak přesný. Ale kdyby ji chtěl prodávat, musel by být přesný.

Φ Arniky obsahuje 1 díl vody a dva díly alkoholu. U Calenduly H. použil 1 část alkoholu a 1 část šťávy. A pak při potenc. dčal 2 kapky Cal. k 98 kapkám alkoholu.

3. Potom se to **přefiltruje**, po určitou dobu to vyzrává – 3-4 týdny zavřené, určité věci se ustálí, potom je konečná filtrace. A máme **mateřskou tinkturu, která se označuje takto: Φ**. Můžeme ji uchovávat leta. (Ale pro ofic. výrobce platí zákony EU – expirační doba do 5 let).

Filtrace se provádí filtračním papírem, který nesmí být příliš hustý, má být co nejtenčí. (Nejlepší by byl vakuový filtrační systém.) Aby se to nezkažilo a alkohol se nevypařil. Když je tinktura zkažená, je na dně sediment – hned po výrobě. Ale je normální, že sediment tam bude po pár měsících – u některých. Některé tinktury normálně mění barvu – čerstvá Calendula je jasně zelená. Když je vystavena světlu po několik hodin, začne hnědnout, bez usazenin.

Voda se používá destilovaná (ne k tech. účelům!) nebo jakási osmotická – je čistší než destilovaná.

Nosody se všude stále používají ty staré, vytvořené před válkou.

Tub, Psor z kůže onem.svrabem, Carc. z nádoru prsu. Protože teď už neseženeš tu stejnou tuberkulózu nebo jinou nemoc, lidé jsou potlačeni antibiotiky – skoro neexistuje člověk, který neměl ještě antibiotika, očkováním, apod a ten lék by nebyl stejný, musel by se dělat nový proving. (T.Smits – je velmi flexibilní a zapálený- vyrobil nový Carcinosin- asi 15 druhů karc. dohromady- v lékárně A. ho mají- je názor, že působí trochu jinak, používají ho tam, kde starý nepůsobí. Můžeš si ho vyžádat, ale musíš říct, že má být z 15 druhů nebo že je od Smitse.)

Ty staré léky nikdy nedojdou, protože se k vytváření nových používají jen kapky starých. Když ti dojde matečná tinktura, máš 1C, z toho si můžeš vyrobit vyšší.

Taky Lach, Lac c třeba jsou původní, z nich se dělají všechny léky nové. Nebo Tarent- dělali tehdy vzorky z pavouka, který byl převážen ve sklenici s alkoholem. Ta praskla, pavouk začal hnít. Stejně z toho udělali lék. (Možná proto je tak dobrý na tyto procesy). Toto nelze napodobit.

Nebo Eagle – orel- v r. 1984 dělal j. Sherr proving- ten orel měl pochroumané pravé křídlo- byla to krev toho orla. Hodně lidí v provingu mělo pravostranné symptomy.

Už asi rok mají v prodeji lék ze žraločí chrupavky- žraloci prý nemívají rakovinu – tak si to lidi zkoušejí na rakovinu.

Nosody se většinou používají od potence 200, jen Carcinosin od 30.

Oni v A. nízké potence uchovávají v alkoholu, z nich dělají ty vysoké. Ty, které mohou nahradit, dělají každých 5 let nové – Arnika př. Nosody mají obvykle od 30, někdy 12.

Některé rostliny nejsou dostupné čerstvé- Nux v., Cocc. Proto ze sušených 9 částí v 86% alkoholu.

Otázka antidotace:

Kafr antidotuje jen některé hom. léky- dle knihy Gibson- Millera – je tam i přibližná délka působení léků. Rentgen na letišti léky neantidotuje – není to vlastně ten samý rentgen, co je v nemocnici- záření jde jinak, jen bodově a sekundu. J.L. říká, že on své léky dává pod rentgen schválně vždy, když někam letí a ještě se žádné neantidotovaly. Oni posílají léky do Izraele např, kde projdou rentgenem vždy a vždy účinkují.

Výroba léku:

Vezmeš malou čistou lahvičku (buď z lékárny nebo- čistá je nejlépe po dvaceti minutách v troubě , která má víc než 100°, vřelá voda nestačí).Dáš do ní 99 kapek 95% alkoholu (nemusí to být zcela přesné, protože jak velká je kapka?) Je to obvykle 4,2 ml alkoholu. Přidáš 1 kapku matečné tinktury. Zavřeš a 20x silně bouchneš, nejlépe o knihu. A máš 1C. Označíš to nálepkou.

Hahnemann s tím bouchal – neboli dynamizoval- o bibli vázanou v kůži, ale může to být i jiná kniha (A včil kerá je ta nejlepší?). Otázkou dynamizování se zabýval celý život . Možná by to stačilo 3-4x, jak to určitou dobu dělal, ale obecně se to dělá 20x, (21 x pro štěstí...) Důležitější je intenzita – silně. A snad by to měl být člověk zdravý, říkají bylinkáři i jiní.

2. Chceš – li 2C, dáš 1 kapku 1C do 99 kapek 95% alkoholu. 20x dynamizuješ. Je to 1 díl ku 10 000. Označíš. Ještě pořád se dá chemickým rozborem zjistit Arnika.

3. 3C: dáš 1 kapku 2C k 99 kapkám alkoholu, 20x dynamizuješ. Je to 1: 1 000 000.

A tak dále. Nesmí se to dělat na slunci nebo na to nesmí svítit přímé slunce. U 5C už chemicky přítomnost Arniky nezjistíš, ale pořád tam jsou molekuly. Od C12 už zjistíš chemicky, že je tam alkohol.

Od 1C vždy 95% alkohol.

1 CH znamená naředění mateřské tinktury 1:100 . C= centesimální, H=Hahnemannovo ředění.

V Anglii decimální se označuje X.

U A. dělají ještě tzv. **roubování**. Vezmeš 30% alkohol a 2 kapky např. Arniky 6C. Nevadí, když dáš víc než dvě kapky. Funguje to stejně. Dynamizovat se to nemusí. A pořád je to 6C. (V lahvičce je asi 10 ml.) A můžeš to dát pacientovi. Nebo jinému homeopatovi, když ten lék nemá. Z toho si taky můžeš udělat 7,8 – 30 C, ale roubovat jen jednou. Ne dělat z roubované roubovance. V určitém bodě roubovaný lék ztrácí svou sílu.

Při kapání kápneš napřed lék na korkovou zátku a z ní dolů. Je to těžké. Používají se korkové zátky. I gumové by se daly použít. Je důležité nechat aspoň třetinu lahvičky volné. Zátka musí pevně držet.

Když se dělají **tabletky nebo granulky**, dají se do lahvičky a kápne se tam 2-3 kapky léku – o té určité potenci. Nechá se to 15 – 20 minut odstát. Pak je to např. Arnika 6C v tabletách. V tomto případě nesmí být roubované. A toto si už koupíš.

Otázka: jak se dostane ten lék i na ty kuličky na dně? Dostane. Dokázali to buď policejním balónkem na alkohol nebo nalili na kuličky parfém. Vždy to bylo i na spodních kuličkách. Alkohol, který je nosičem, se postupně vypaří. Oni používají kuličky z Německa, nechávali si je dělat i u cukráře, ale byly různě kontaminované. 10 marek za 1kg. Ale musíš si objednat aspoň 50 kg.

Masti, krémy:

k většině mastí a krémů přidávají 5 procent tinktury. (V krémech je víc vody než v masti). Někteří chtějí masti potencované – např. Petrol 6X, Sulph. 6X, Graph. 8X – na psoriázu, exémy. Je to jeden díl ve 100, 8x. 1 část na 10 milionů. Zdá se, že je možné potencovat i krémy.

Ke zmírnění velkých problematických exémů, apod. Většina homeopatů se domnívá, že např. Calendula nepůsobí potlačujícím způsobem. Graph. snad více potlačuje.

Když máš velmi těžký případ psoriázy nebo exému, je třeba udělat víc, než jen dát pacientovi jedekrát za měsíc lék. Proto ty krémy. Z Londýnské homeopatické nemocnice si hodně objednávají krémy, mají s nimi dobré zkušenosti i výsledky.

Injekce – jeho názor na podávání hom. léků v injekcích je, že je to blbost - k vydělání peněz a podpoře jakési lékařské „vědeckosti“.

Výroba léku, který není rozpustný:

K výrobě některých léků, které nejsou rozpustné se používá tzv. **triturance**. Alkohol či voda se nemůže používat u látek, které buď nejsou rozpustné, nebo nějakým způsobem s těmito reagují. Používá se k tomu také laktózový prášek. U Au např – rozdrtí se na velice jemný prášek a smíchá s laktózovým práškem 1:100.

Mezi krokem 1-3 se třecí miska a palička nečistí. Do 6C trvá každý krok asi hodinu. Když měníme léky, omyjeme nástroje vařící vodou a upečeme v troubě, která má přes 100°. Oni to dělají 2 hodiny, možná by stačilo i 20 minut. Korek z lahvičky

nemůžeš použít znovu, ale lahvičku upečenou ano. Vřelá voda nestačí. Je dokázáno, že když lahvička vyschne, (nepečená), zůstane v ní jemný molekulový film. (Vše, co obsahuje vodu). Nic se nepotencuje, dokud to není dynamizováno.

Triturace: je vlastně tření látky paličkou v třecí misce – velmi silně, ne rychle.

Pro výrobu Sulph 1C: Vezmeš 1 část Sulphuru a smícháš s 99 částí lakt. prášku. Přesně 0,5g Sulph. do 16,5 lakt. prášku. Napřed laktóz. prášek, pak na to Sulph. 6-7 minut to trituruješ – mícháš paličkou v misce. Pak to 3-4 minuty seškrabuješ – škrabátkem z boků misky- aby se vše dobře promíchalo. Pak znovu 6-7 minut triturace. Pak znovu 3-4 minuty seškrabovat. Potom se přidá zase 16,5 g Sulph. A znovu opakuješ celý postup – triturace, škraby škraby, triturace, škraby. A zase přidáš 16,5 g S. A zase celý postup opakuješ. Dostaneš 50g Sulph. 1C.

Dále vezmeš 0,5 g Sulph. 1C a do 16,5 g lakt. prášku a opakuješ celý postup a máš 2C. Nenaklánět se nad tím a nedýchat a nepadat vlasy. Je třeba si psát, který krok právě děláš.

Korsakovovy potence: dělají se tak, že vylíješ celý obsah a co zůstane – kapka na dně např., dolíješ 95 procentním alkoholem. Např. Oscilococcinum od Boironu je 200K. Do 200C to dělají ručně, od 200 strojově a dále Korsak. metodou. Ze zkušenosti farmářů, kteří používají hodně homeopatické léky- když nalijí 5ml léku do 25 000 litrů vody, pořád to účinkuje. Když to ale 2x,3x zředíš, už to neúčinkuje. (Byla otázka, zda se vylíváním léků do kanálů nekontaminuje půda).

U LM nejde ředit víc než 1: 1 000 000. (J.Sherr u léku Chocolate použil černou hořkou kvalitní belgickou čokoládu. U Ainsw. z ní udělali prášek, do 99 dílků vody- 1C. J.L. by to trituroval.

Zkoušky léků:

nyní se dělají zkoušky homeopatických léků na pacientech – v Anglii i ve Francii. Výsledky jsou dobré, ale některé lidi to nepřesvědčí. Kniha Francouze Rolanda Conta – Teorie vysokých ředění – vyšla vloni. Jsou v ní velmi zajímavé myšlenky. Dokazuje, že kvantová fyzika – a jsou to kvantová fyzikové, kteří nemají problémy s pochopením teorie hom. léků- vysvětluje princip hom. (Problémy jsou spíš ze strany chemiků, farmac. firem a současných – již přežitých „lék. věd.“ názorů.) Když se ředí hom. léky nechávají za sebou vlnu. (Ve fyzice je názor, že vše je tvořeno vlnami – lidi, stůl, vše). Používá se magnetická rezonance, což je silné magnetické pole. Lze to zjistit jen tam, kde je voda - vodík. Měří aktivitu elektronů na atomu vodíku. Během potencování – dynamizování se hodnoty mění. Napřed to udělali Francouzi, pak se to opakovalo u Ains. Ještě to nepublikovali, stále zkoušky probíhají. Používají fázový posun.

Lék a placebo za sebou nechávají jinou vlnu. (Kreslil graf, kde vlevo na vertikále je poločas, který potřebuje elektron, aby se vrátil zpátky, dole na horizontále jsou potence – 1-20, atd. Lék má větší vlnění, pravidelnější, placebo je maličké vlnění.) Lék se dá do magnetického pole, dává se tam potom radiová frekvence a během dynamizování se chaoticky mění. Elektron radiová frekvence změní o 90; u placebo je menší poločas elektronů.

Ale – v tomto pokuse zjistili, že síla potence půjde trochu jinak, než se my učíme – 5,9,15,30,200,1M,10M,CM. Síla potence je u každého léku jiná, ale síla potence obecně jde jako amplituda. Někdy je 30 víc než 200. V praxi to pro nás znamená, že u někoho např.30 a opakovaná 30 dobře zabírá. Potom dostane 200 a nic se nestane. Např. u Nit.acidu byl vrchol amplitudy u 822 CH, 769 K – znamená to snad, že dělat vyšší potenci než 822CH by asi nemělo smysl, protože amplituda potom půjde dolů. To je velká otázka a změnilo by to učení o potencích. Ale v tomto zkoumání je ještě hodně chyb a musí se to vypilovat. Zatím ale tato metoda dává největší smysl. (J.L. mluví o případech z praxe – a každý se s tím setkal nebo setká, např. kdosi bral Thuju 10M až 3x denně a velmi špatně účinkovala).

Ta kniha Teorie.... byla ale bohužel psána velmi arogantním stylem a dost nevědeckým tónem, což byla velká chyba. Napsal, že tato kniha změní vědu, a to vědce samozřejmě velmi popuzuje. Díky tomu tónu a stylu ji mnozí odkládali už na začátku čtení.

Další práce, kterou Francouzi dělali, byla s beta scintilačním detektorem, kterým se měří záření beta. Zdraví lidé mají rovnoměrnou vlnovku, nemocní nepravidelnou. Po podání hom. léku dojde k tomu, že vlnovka se změní na pravidelnou. (Aleš podotýká, že je dobré přečíst si knihu Pátrání po Sheringově kočce.....)

LM POTENCE

ve větší míře se používají až posledních 10 let. Kent, Clark, Allen je nepoužívali. LM = 50 000. Ale napřed musíme vyrobit 3C. To pak ředíme v poměru 1:50 000.

H. až v posledních letech: 1 grán = 0,062 g Sulph. 3C + 500 kapek 20% alkoholu ve vodě se přidá. (500 kapek je přibližně 28,5 ml.) Takže do 500 kapek nasypal Sulph. a vznikla z toho LM Sulphur tinktura – zase se označuje Φ, ale neříká se jí mateřská. Zatím s tím netřepe.

Potom se vezme 1 kapka do 99 kapek 95% alkoholu a 100x se s tím zabouchá. Pak je to LM1. (1:50 000).

Pak se mohou navlhčovat granulky – v každé lahvičce je asi 500 granulek sacharózy– 100 granulek váží 0,062g. Přidá na ně 1 kapku roztoku. Nechá 15-20 minut zavřené. Alkohol cirkuluje a během několika týdnů se vypaří.

Kdyby měl 1000 granulek, dal by dvě kapky.

Pro LM1 je krok specifický, ostatní jsou odlišné. Vždy z prášku a vše se trituruje. I rostliny, pokud se chce vyrobit LM potence. Vezmeš květinu, rozstříháš, nasekáš a trituruješ. Se vším i s kořenama. Stačí z toho vzít vzorek.

U některých léků (Lach, Psor, Tub. apod) to musíš dělat z 3C tekutiny.

Pro LM 2 vezme z LM1 1 granulku a dá do prázdné lahvičky. Přidá 1 kapku destilované vody, aby se granulka rozpustila, až se rozpustí, přidá se 99 kapek alkoholu. A 100x zabouchá. A tak dál pro LM3, atd. Vše je popsáno v Organonu – § 270.

Otázka: co když hodíš C granulí Boiron do vody? Odpověď – můžeš použít 3C nebo 5,6 C – použil by 0,062 gramu granulí. Toto je ale tzv. placing – (nebo snad plussing – nikdo to nevěděl jistě.) Nikoli LM. V Británii se často používá. Ale on o placingu z nějakého důvodu nechce mluvit.

Hahnemann říká, že LM potence jsou nejlepší tekuté. Proto prý možná dávají někteří C granulky do vody. Když se podává LM v granulcích, dává se jedna.

Podávání - § 247,8 – jeho metoda je velmi flexibilní. Nepodávat na jazyk, ale rozpustit. V Británii nejčastěji jednu granulku do lahvičky – různé velikosti – (H. používal od 150 do 800ml), rozpustit a doplnit vodou po okraj. Nejčastěji do 100, 150 ml. U Ains. přidávají 5% alkohol, aby to stabilizovali. Můžete použít vodku. 20 ml do 150 ml lahvičky s vodou, po vrchol.

Dávkování:

H. říká 5ml (čaj. lžička) do skleničky s vodou a zamíchat. Z té skleničky pak pacient užije 1 čajovou lžičku. Každý den nebo obden do reakce. Když si vezme, musí to potom vylít. Objeví – li se zhoršení, musí okamžitě s podáváním přestat. Když se nic neděje, může to brát i dvakrát denně. Pokaždé, když se bere nová dávka, 10x se zabouchá s tou původní skleničkou. Takže s každým braním se vlastně zvyšuje potence.

H. nebyl spokojen se zvyšováním C potencí, proto vymyslel LM. Prý není takové zhoršení také. Ale John říká, že zhoršení bývá, protože lidé nyní už jsou velmi potlačeni různými léky, dřív tomu tak nebylo.

Rada: Např. u pacienta, který má 10 let astma, exém, bere kortikoidy apod. by u podání 200C mohlo nastat obrovské zhoršení – explodoval by. (Případy z praxe). Proto 5ml, což je jedna lžička do skleničky s vodou, pak z ní totéž do druhé – to je dvojitě ředění – pacient bere až z té druhé. Každý den. Nic moc se nestalo. Pak začal brát z té první a nastalo zhoršení. Přestal. Pak začal brát z té druhé. Můžete mít i trojitě ředění. Protože zná lidi, kteří se zhorší i po dvojitě ředění.

100ml vydrží asi tři týdny, když bere 5ml denně. Když si myslíte, že pacient bude reagovat pomalu, můžete použít 150 ml lahvičku – vydrží 4-4,5 týdne. Někdy se to pacienti špatně učí. Musí být dobrý kontakt homeopata s pacientem. Podávání se může měnit průběžně dle reakce pacienta a pacient si léčbu může regulovat sám. Může si sám zvyšovat či snižovat dávky.

Musíte pacientovi napsat na papír, jak přesně se to bere.

Případ Phos.: - brala LM1, řekl jí, aby to přestala brát při zhoršení. Věci se zlepšovaly, potom dostala cystitidu a brala pořád lék. Říkala si, že dosud jí ten lék pomáhala, tedy bude i potom. Pořád se ale zhoršoval a nakonec si musela vzít antibiotika.

Pacienti vám budou častěji telefonovat a budete muset víc vysvětlovat.

LM je dobré používat např. v případech, kde je stálá antidotace buď léky nebo stresem, tlakem v práci nebo doma, nebo špatná strava, silné vůně v práci apod. Možnost náhodné antidotace je menší než u C potencí.

U LM můžete být velmi flexibilní. Někteří homeopaté dávají lék do 10ml lahviček. Rozpouštěli 1-2 kapky. Vždy se musí zabouchat a zamíchat. Možná, když to dáte do 200ml a větší, bude působit lék jemněji. V menších lahvičkách jsou silnější léky. Délka podávání se řídí podle přibližné doby účinkování léků. Podle Gibsona – Millera.

Bral – li pacient C potence, pak začínej vždy od LM1. Důvod k užívání LM je např. když po C potencích bylo velké zhoršení nebo pacient nereagoval tak, jak měl. Přejít z LM na C – asi by bylo výrazné zhoršení. Velmi opatrně.

Takže: LM1, LM2, LM3, atd.

Při nedostatku léků např. u nás – když dáš např. LM2 do 200, 300 ml lahvičky, trvá to týdny, než pacient lék využívá. Když lék přestane působit, můžeš zvýšit dávku. Když zhoršení odezní, je třeba se v dávkování vrátit tam, kde skončil- pacient si to nutně musí zapisovat.

Nemůžete znovu podat LM1, musíte dát LM2. U nosod taky od LM1. Tam tě čeká velké zhoršení Např. u Med.- výtoky ze všech tělních otvorů můžeš čekat.

Roku 1933 napsal Chappell článek- když využíváš lahvičku, dej do ní vodu a zatřepej a používej dál jako lék. Hodně se to takto používá, (např. Chris Frank), ale John s tím nesouhlasí – učí nás standartní metodu, která toto neuznává.

V praxi většinou lék zabírá do LM4,5, potom se dává už jiný lék. Někdy, když skončí účinek u LM4, tak potom LM5 dobře zabere. Někdy, když určitá potence neúčinkuje, je dobré jít výš.

(Po podání např. Staph ve špatném manželství, můžeš očekávat rozvod).

Hahnemannovy rady k užití LM:

§246 lék musí být homeopatický. Musí být rozpouštěn ve vodě. V malých dávkách a ve vhodných intervalech – 5ml- interval je na vás. Obecně 1x denně. Ale je to flexibilní. Intenzita potence se vždy dynamizuje před použitím další dávky. 10x se zabouchá. Z potence nižší se přechází na vyšší. Např. Calc. nebo Silic. u C potencí neopakovat často, u LM se bere denně.

Lék se dává tak dlouho, dokud se neobjeví nové symptomy – které pacient neměl. Potom zvažuj podání jiného léku. Jestliže se objeví zhoršení – podle intenzity – buď přestat nebo snížit dávky – intervaly. Při mírném zhoršení jít na nižší frekvenci braní léku. Pokud má pacient pochybnosti, raději přestat brát.

LM potence nejsou pro každého - musíš se rozhodnout dle vývoje případu. H.: jestliže není žádné působení – pacient se nezlepšuje a vy jste si jistí, že lék je správný, ovlivňuje ho nějaká přetrvávající příčina.

V GB je hodně alergií na mléko např. Jestliže se zhoršuje ekzém po mléce a oni ho furt pijou, je to špatně.

§253 zlepšení a zhoršení u generálií jsou velice důležitá – poznáš, zda lék působí – jaký je jeho účinek.

§256 jestliže se objeví nové výrazné symptomy, není to dobrá reakce. Pouze pozorováním, zkoušením a praxí zjistíte senzitivitu.

§280 – podávejte, dokud se pacient nebude cítit lépe a dokud se některý ze starých symptomů nevrátí. Pokud se objeví staré symptomy, je to dobře a lék se přestane podávat.

Přečíst § 246-283.

U velice chronických případů nejen orálně, ale i potírat záda, nohy, stehna!

C potence – jak podává J.Lee:

Jeho oblíbená potence je 1M – to převzal od Sholtena. Ale: pacient musí mít silnou vitalitu a žádné známky potlačení. Ne u potlač. astmatu, ekzému nebo artritidy např.

Jestliže je potlačení, dal by LM. Kdyby je neměl, dal by 12C – další jeho oblíbená potence – zhoršuje méně než jiné.

Je opatrný u 200 C. Některé způsobily velmi silné reakce – když začínal u 200C.

C 3,6 nepoužívá často. Pro akutní 30 nebo 200. Nepoužil často ani 50m, Cm.